

IOANNIS
Brunsvuerdi, Ma-

W. Herbert

clesfeldensis Gymnasiiar-
chæ Progymnasmatum
quædam Poe-
tica.

*Sparsim collecta & in lucem edita, studio
& industria Thomæ Newtoni
Cestreshyrij.*

LONDINI,
Impensis Thomæ Woodcoki,
In cœmiterio Paulino, ad interfig-
num Vrsi nigri,

1589.

2117A-03

1911

Page 10

WILSON
Wilson Railway
Wilson
Wilson

VIRIS, PIETATE, SA-
pientia, eruditione, honore, præ-
stantibus, munificisq; bonarum litera-

rum Meccœnatibus, D. *Thomæ Henneagio*,
& D. *Ioanni Fortescuto*, serenissimæ
Reginæ ELIZABETÆ à sanctiori-
bus Concilijs, &c. Dominis mi-
hi summa obseruantia co-
lendis.

Q Vi (mea dum canto & *Lelandi* Epigrammata) vestris
Ante nouem menses auribus obstrepui :
Nunc, benè *Brunswerdi* tornata Poemata nostri
Offero. Vos cœptis (oro) fauete meis.

Vos (inquam) quos alma sui Regina Senatus
Adscripsit numero, magnificoq; choro.
Atque potestati quorum commisit habenas,
Ampla domi vt fiant munia, vt ampla foris.
Vos, quibus Angligenæ cuncti ampullantur ouantes;
Vos, quorum è labijs Attica mella fluunt.
Pro solita bonitate (precor) candoréque mentis
Ingenuæ, nostra hæc consulitote boni.

Dignitat. V. deuotiss.

Thomas Newtonus.

In hæc D. Io: Brunfuerdi Præceptoris opt.

Poemata, Hugonis Winingtoni *scripsit*.

Plrythoum nigri tendentem ad limina Dis,
Theſeus ad Stygias eſt comitatus aquas.
Deſuit & nunquam Pylades Phoeius Oreſti,
Fultus Achillæa eſt ſepè Patroclus ope.
Tu tamen hos longè ſuperas pietate, Magiſtrum
Qui aſſeris ex fati conditione tuum.
Penè etenim tot iam vigilata in carmina noctes
(Proh dolor) immundo deperiere ſitu.
Sed Præceptoris ſortem miſeratus, ab undis
Hæc Acherontais tu monumenta rapis,

Ad Thomam Newtonum, de horum Poematum
editione, Guil. Hanfordus.

Brunfuerdum montofa ſuum Maxfeldia deſlet,
Quem rigido incluſit trux Libytina rogo.
Ac præceptorem deſlet numeroſa iuuentus,
Sed qua tarda venit, vana querela venit.
At licèt ille brevis deſunctus munere vita,
Seceſſus ierit latus ad Elyſios :
Tu tamen hoc præſtas, meliore ut parte ſuperſit,
Effugiantque auidam carmina culta pyram.
Ad eundem, Reginaldus Briſcous.

Antipelaſgian didiciſſe videris, amico
Bruſuerdum ſtudeas qui celebrare ſtylo.
Illo, te, nobis, rem præſtas candide dignam
Newtonæ : hinc & erit patria grata tibi.

Ranulphus Barlous.

Hæc pia ſcripta ſcatent nulla ſtribligine, nullas
Hic apinas, tricas, quiſquiliæ ſue legis.
Optima ſed doctis condita Poemata philtris,
Muſarum ſtrophis & variata nouis.

Ioannis Brunsvuerdi, Macles-
feldensis Gymnasiarchæ,
Poëmata.

Davidis cum Golia Philistæo con-
gressuri panoplia.

1. Sam. 17.

Grandia dum parvis aptaret regius olim
Psältes arma humeris, qua modò Saulis erant:
Proiecit, roseoque hac insuper addidit ore,
Vah, mihi non quadrant, sed magis ista nocet.
Nam grauis offendit cassis caput, & latus urget
Lorica, atque agris passibus ingredior.
Iniustum femur hoc gladium gerit, ah, magis ensi
Adstrictus videor: sint procul ista, procul.
Paruum parua decent, magno molimine factis
Ut erex armis, nam tibi conueniunt.
Pastori baculum concedas, peraque funda
Ascedat, famulo sunt satis ista tuo.

Asclepiadæum.

Dum Saul exuias, armæque bellica
Aptaret modicis artubus Isai
Natus, disparileis continuo excutit
Ornatus, referens, amoueantur hac,
Nil prodest sed obest tam mihi splendida
Armorum facies, tantæque vastitas:
Nec ritè ingredior, tam graue tegminis
Sustentans onus, ah tollite, tollite
Loricam hanc inuenis pondus inutile

B

Membrum

*Membris exiguis, nempe aliud genus
 Pugna percipio. Posco domesticum
 Pastori baculum, notaque verbera
 Funda: vah, minimis quàm benè congruunt,
 Quæ sunt parua viris? fortia fortibus,
 Depono hæc humeris grandia grandibus.*

Phaleucium.

*I*dam dum lacerat malignus olim
 Goliath, malè pronocatque numen,
 Blasphemus, tumida ciètque voce
 Ad pugnam: emicuisse Iessenatus
 Hebrai lyricen decùsque templi
 Tum fertur, populo nefàsque tantum
 Sese, ut dilueret, dicasse sacro.
 At postquam manibus librauit alti
 Regis panopliam, reponit, atque
 Sic fatur: validis relinquo vasts hæc,
 Vasto digna viro, grauat ferentem
 Cassis, tum gradiens laborat omne
 Corpus, fulmineo latùsque fessum
 Constringi queritur mucrone, cedo
 Ore exuuijs; rudis bacillus,
 Armabit benè, missilisque funda.

Sapphicum.

*M*ente vesana truculentus olim
 Dum gigas vrget populum sacrato
 Fœdere insignem, violatque numen

Ore cruento:

*Horret aspectum, refugit duellum,
 Fortis educens gladium, pauescit
 Agminis princeps, trepidansque turba
 Conticet omnis.*

*Non tulit tristem speciem profundi
 Pectoris vates, fidicénque nabi*

Doctus

*Doctus Habrai, generosus Iesse
Semine cretus.*

*Prodit erecta facie, speique
Plenus inuicta, patriæque magnum
Spiritus donat, iuuenis per omne
Nobilis ævum.*

*Vasta sed regis simulatque strinxit
Corpus armatura, reponit à se
Pondus iniustum, placidòque verba hac
Pectore fudit.*

*Magna lorica grauioris angor
Mole, nec gressus moneo expeditos,
Degrauat cassis caput, atque iniquus
Ensis adurget.*

*Grande gestamentibi cedo princeps,
Grandibus quadrans humeris, bacillus
Hic teget suetum rudis, atque agrestis,
Verbera funda.*

*Ad Robertum Ridinum Tudyf-
uallensem.*

*I Am quater castam faciem propinquo
Condidit Phoebo, siluitque, iustis
Et quater flammis micuit relecto
Cynthia vultu,
Dum tuas magno studiotabellas
Mente suspensa opperiens, inani
Aurula ducor, taciturnus inter
Spemque metumque.*

*Ut fera, in saltu numerosa latrat
Quam cohors, amnis properat perennis
Ad caput, fauces gelidæque gestit
Mergere in vnda.*

*Parce crudeli (precor) immerentem,
Tædio suspendere, parce amantem.*

Tàm mora longa cruciare, iustis

Parce querelis.

Non ego extremi Tanais profundos

Incolo campos, vel inhospitalis

Caucasi, vel quos nimis æstuosa

Zona perurget.

Corde vicinum, studio propinquum,

Et loco me fors tulit, atque eodem

In solo tecum iuvenes polire

Iussit agresteis.

Turpe cum vocem ratione cassa

Bestia fundant, animal superna

Mentis ut compos careat sonora

Munere lingua.

Nec modos cessant dociles citante

Æra Dodones radio crepare

Inuicem certis numeris canora

Voce lebetes.

Crescit at multo, velut alnus, vsu

Quam fouet mitis Zephyrus venusta

Musa, scribendi facit expeditum

Crebrior vsus.

Ingeni vires acuit palastra

Musica, ut laesa silicis coruscans

Emicat vena atque mouente surgis

Ignis ab Euro.

Redde praeclusa modulos loquela:

Redde: quid cessas? mora qua retardat

Debitas nobis toties tabellas,

Docte magister?

*Ad D. Pendiltonum ludi Mediolanensis
magistrum.*

*Æ Quiùs nostras patiare doctis
Ingeri chartas studijs, agrestes*

Sint

A

Sint licet, sint illepidæque ludi
 Culte magister,
 Semper adnixa grauiore pressis
 Immori chartis, minuit vigorem
 Mentis, obtundens, variqueres est
 Plena pericli.

Non diu perstant requie Camena,
 Qua carent iusta, vicibus refulgens
 Gaudet alternis, neq, semper urget
 Cynthius arcum.

Sumit & frontem genitor serenam
 Per vices tristes animos remittens,
 Tempa nec semper sonitu verendo
 Concutit alta,

Lenta paxilli nimio coacta
 Chorda tormento, resoluta damnat
 Musicen, quarit sapiens leuandis
 Gaudia curis.

Dicitur Cæsar granibus solutus
 Imperi curis, agitasse paruas,
 Per iocum muscas, auidoq, ludum
 Vngue volucrem.

Cuius excelsas Solymas Iudæ
 Nomen antiquum, instabilemq, Idumen
 Frater expugnat, Latij decusq,
 Delitiaq,

Clarus inuicta grauitate Censor
 Tetricum fertur posuisse vultum,
 Fertur & Baccho maduisse virtus
 Prisca Catonis.

Præda non semper tenuis rapinam
 Alitis vitat Iouis arma docti
 Ferre, & insignem puerum quem aquosa
 Sustulit Ida.

Fronte percurras hilari, benigni
 Pectoris voces, facias & aqua

Et boni, externis memor ac si amicus
Mittat ab oris.

Fronte, qua lucem reuolvens quadrigis
Fertur exultans, tenebrasq; Phœbus
Dissipat noctis, placidoq; terram il-
Luminat ore.

Fronte, qua princeps sitibundus olim
Persidis magnus, putealis haustum
De manu agresti rapuit liquoris,
Munus ut ingens.

Qua lares olim subit hospitales
Rusticæ angustos Hecates, amicus,
Et comes qui Pirithoi, bifor-
Cacroe cretus.

Qua demum nostri generis redemptor
Mente diuina viduae senile
Munus aspsexit, rutiloq; Iudex
Prætulit auro.

Non edax hæc procreat & veneni
Fertilis linor, neq; gloria altum
Verticem tollens, sua nec adorans,
Sæque philantus.

Non id est nobis animi, facultas
Tanta nec victis, humiles, humique
Repimus tractim, tenebris pedem nec
Mouimus unum.

Nec caballino labra nostra fonte
Tinximus, nec Pieridum sacrata
Fronde donatis licuit quiesse in
Rupe bifronte.

O beatos nos, nimis o beatos
Oscula affixis pedibus pudicis
Ferre si detur, procul & verenda
Ora tueri.

Me frequens rumor, penetransq; docti huius
Nominis splendor mouet ut tabellas

Porrigam,

Porrigam, quales potuit Minerva

Promere nostra.

Si roges forsan sibi quid procaces.

Quaritent Musæ, insinuare nempe

Dexteram dextra, pede pēsque, nexu ut

Hareat arcto.

Iam vale nostri memor, & recepta

Littera fac ut redeant, feracis

More telluris, dominumque, multo

Fœnore ditent.

Ad Io. Brechgyrdlum.

B*Is sex flammifera concitus orbita*

Phœbus proripuit signa per aurea

Cursus, ac toties emicuit vaga

Accensa facie soror:

Nostram dum pietas perpetuò tua

Aurem personuit, casta quoque, pectoris

Docti simplicitas, & studium tetri

Erroris tenebras fugans.

Gaudebunt alij saua per aquora

Aduectis Arabum mercibus, insciji

Dum tutam fugitant pauperiem & lares

Securos nequeunt pati.

Sunt quæis unus honos arma minacia

Latè per populos spargere dissonos,

Vt sceptrum Oceanus terminet arduus,

Et fama inuideat polus.

Est cui tergeminis prodiga sanguinis

Hostilis titulos accumulat manus,

Ius & fas violans, ut pateat truci

Quasitum sceleri decus.

Non desunt populi quos fauor ambitu

Tractus sollicito lactat, & aurula

Voces ancipitis: Quique, notariæ

Parrecto digito petunt.

Te

*Te clarum faciunt Pierides, sacri
Phœbi casta cohors, nec poterat tuum
Nomen liuor edax carpere, Nocte nec
Et Somno genitus Deus.*

*Te puris Helicon spargit odoribus,
Pymplæa & vario flore onerat comas,
Fauces rore sacro Castalius latex
Vena perpetua rigat.*

*Te Vatis Samij littera per latus
Dextrum sentit iter tendere pertinax
Astræ vitis cedere nescia,
Cælum dum liquidum rapit.*

*Sanctum pectus habet religio & fides
Incorrupta, pios promouet & gradus,
Et ceu templa, colunt Gratia, candida
Et Nympha & Veneres simul.*

*Felix ô nimium, qui dubios Dea
Fallacis strepitus, blandaq; munera
Calcâris pedibus fortis, & horridi
Infernas Herebi domos.*

*Fœlix ille tuæ qui ferula manus
Submittit teneras & tolerat pia
Vitam militiæ, qui virides tuo
Annos transigit in sinu.*

*Tam raras tacito rusticus an pudor
Virtutes calamo mittet? inertia
Indignaque regent fraude silentia?
Lucernam an modius premet?*

*Vos, ô di, meliora: Eloquar, eloquar,
Nec iustis patiar laudibus inclytas
Dotes destitui, perfida ne bonum
Lingua & dissimulet deum.*

*Quo nunquam radijs lustrat iniquius,
Dextra qui celeres ignipedes regit,
Ex quo currum agilem cœna Thyestæa
Et dirum repulit nefas.*

Non

Non quod nostra valet promere fistula
 Dignum quid meritis, non mihi si fiet
 Misenus comes, aut carulei sonans
 Mirandum lituus Dei.

Riuus fonte cadens at placido fluit
 Authorem repetens in mare murmure,
 Vastus nec gremium Nerens obuium,
 Quamuis exiguo, negat.

Sic, nostra ô nitidum qui super aethera
 Regnas, cuncta tuens, munera supplici
 Deprompta è studio amplectere, latus &
 Clemens plasma tuum capis.

Nec pelles olido respuit à grege
 Sumptas Amramides, quicis tegetet sacrum
 Arcanum, pietas nectare candido
 Pauper thure litat Deis.

His tu consimilis, splendidius cui
 Pectus Musa dedit, leniter & tuo
 Ut dignum est animo, suscipies meas
 Nugas, docte vir & probe.

Ne qui sim maneat nescius, accipe,
 Punctonensis ager me tenet, hic rudem
 Etatem instituens, inter aues rudis
 Agrestes Coridus strepo.

Cunctis nempe alijs tot gradibus minor
 Visus, quot reliquos stella diem ferens
 Ignes exuperat, quot vel Aedone
 In cantu est Corydus minor.

Tanto (vera loquor) pessimus omnium,
 Quem tu non modicis laudibus obruis,
 (Sensi) nec modicam debeo gratiam,
 Quanto tu optimus omnium.

Hic solum niueam promeritus notam,
 Doctos summa homines quod recolo fide,
 In quo iure tenes ordine principem
 Nostro iudicio locum.

*Lux optatā mihi nascere, candida
 Lux, qua nos socijs iungis amoribus:
 Regnabo Assyria sorte beator,
 Spernam Mygdonias opes.
 Exoptata dies, grata eris haud minūs
 Quā̄m ros à superis Hermonium ruens
 In montem, aut oleum suave quod in sacro
 Barbam pontificis fluit.*

*Ad Io. Brechgyrdlum
 Hymnus.*

S *Urge, mordaces geniale laxans
 Nablion curas, vigilato, & omnes
 Tende nunc nervos: Agedum, canendus
 Christus Jēsus.
 Præpotens rerum sator, o coruscum
 Qui tenes cæli solium, iacenteis
 Supprimens terras pedibus, per omne
 Viuis & ævum.
 Cuius occultam faciem tenebra
 Vēstiunt, inconspicua remotus
 Luce qui splendes, veherisq, ventis
 Præpete penna:
 Cuius astrorum numerosa nutu
 Turba procedit, vigilēsque servat
 Ordines, quēis tu imperitas, tenēsque
 Sceptra verendus:
 Tu deus noster, Deus es perennis,
 Fons manens vita, unde fluit bonorum
 Riuis, æternūque vigens beato
 Copia cornu.
 Fons inexhaustus bonitatis, alma
 Lucis immensum pelagus, serena
 Pacis adsertor, via, vita, lex &
 Arbiter æqui.*

S S Symon
Te, suum quaquà patet actus orbis
Lumen agnoscit, generisque nostri
Vindicem, cuius metuunt ab ira
Cuncta creata.

Dum tua affulget bonitas, maligno
Nil licet: sanctam pia namque proles
Dextra signavit, licet usquefrendens
Ilia rumpat.

Te sine, ut toto nihil est in orbe
Dulce, sic tecum nihil est amarum:
Tu quies, su meta, animaq; dulcis
Portus & aura.

Pastor inuicta pietatis, agnus
Nescius labis, maculae: mundi
Qui nefas, seuam superasque mortem
In cruce dira:

Te decet solum decus atque virtus,
Gloria & laus, imperium, potestas,
Praedicet te, concinat & tibi uni
Supplicet orbis.

Non fiet nobis miseris, malique
Prodigis, o summe opifex, misellis
Non fiet nobis honor hic, tibi sit
Proprius uni.

Nam tibi quicquid spaciofa coeli
Templa, quod vastum mare, quodque tellus
Continet, nolo trepidat, genūque
Nomine curuat.

Factuum iustis celebremus omnes
Laudibus nomen, timeamus omnes,
Factuum vitæ ratio gerenda
Spectet honorem.

Tu meo praesens fer opem, manūque
Porge Brechgyrdlo, tibi ut usquē & usquē
Floreat pectus, vigeatque sanum in
Corpore sano.

Qui feros cura meditatur omni
Atque acri mores cruciare lima:
Ore Noruicum placido, erudito
Ore reformans.

Ille septenis vicibus recocta
Maximo incumbit studio loquela,
Exq₃ ea pendens operatur omni
Nocte dieq₃.

Ille commissum fidei talentum
Cautus exercet, geminatq₃ sortem,
Ille opes torpens domini sepulchro haud
Mandat inert.

Hunc precor serues pater o benigne,
Qui manu summas retines habenas,
Augeas, dites, animaq₃ viuat
Pars bona nostra.

Tuq₃ Noruicensis ager inuentus
Quam nutrit, doctum ex animo magistrum
Optime de te meritum, verere, am-
Plectere, adora.

Diua longaeua lege fila vita,
Stamen extendens Lachesis, memorquo
Dicito, multos teretes in annos
Currite fusi.

Ad eundem.

BRetchgirdle, quo non alter amicior
Mortale spirat, nec magè candidus,
Te solitis fidibus saluto,
Noruici, patriae decusq₃ nostra
Brunsveldus; Olim qui tibi cognitus,
Lusi proterua multa procax fide,
Lesbiaca modulis puella,
Docta dum strepui molestus auri.
Quis nunc beatum fons rigat? inclyta
Dyrce? Caballi an nobilis ungula,

Pieria

Pieria celebrata turba?
Parnassi an gemino recumbis antro?
Zenona vultu num celebras grani?
Stagyra alumnus, siue Aniti reum?
Atria num Solomonis ampla?
An maus colere hispidum Platona?
An more Hyblae peruigil incola,
Exempla doctum congeris in sinum?
Historiam memor emue lustrans
Annos recolis volumen orbis?
Est nempè velox, est animus tibi
Intensus, osor turpis inertia,
Impatiensque mora, superna
Adsuetus rapido ferire iactu.
Tu sempor urges improbus anxium
Munus magistri, Lucifer igneo
Seu fugit appropinquante Phæbo,
Seu Vesper solitas reducit umbras.
Contractus omni dum studio fones
Arteis honestas, & pede promoues,
Fungeris & vice cotis, asprum
Quae se comminuit terendo ferrum.
Me Musa, parco dum fruor ocio,
Crasso relaxat pollice, me chelys
Rustica restituit labore
Defessum, stragitu leuans canoro:
Quali remotas Arcadia Deus
Sylvas repleuit Corniger, arbitrum
Fistula cum superante Phæbo
Agrestis docuit sonare Tmolus.
Omnis videtur iam Pylij mihi
Aetas peracta, aut Dardanij senis
Cui croceo exoriscens marita
Aeternum peperit decus cubili.
Ex quo disertas litterulas mei
Vidère ocelli, quæis pretium graue

cl: a: b: e: d
r: f

Nam patet hèn nimiùm, relictus
 Dum desiderio peruror acris.
 Non sic Achivi nominis, Icaris
 Splendor remansit, dum remeat suus
 Arte Laertiades dolosa:
 Texturam vidua manu resoluens.
 Non sic sinistro sydere Phosphori
 Oracula natus Delia dum petit,
 Sollicito Alcyone fatigas
 Supplex corde Deos, virum negantes.
 Non tam frequenti voce latrantium
 Saltus penetrat præcipiti gradu,
 Acta, sitim cupiens prementem
 Undanti fera temperare vino:
 Ut nox amica conscia subdola
 Suspensa torquet pectora amantium,
 Ancipiti cruciata fraude
 Equali numero latentis horæ:
 Urgente dulces sic animo voro,
 Sic spe tabellas, nec pudor aut modus,
 Quin mihi displiceam, remissos,
 Ignauosque gemens abire soles.
 Sed quid canenti vellicat admonens
 Brechgyrdlus aurem? numquid abest rei?
 Pollicutine fides laborat?
 Num prauum antetuli sciens honestos
 Deprensus arcto, me miserum, loco,
 Frustrà renitor: nam mihi mens memor
 Tramite non tenui reuersa
 Prodit, nec patitur latere fontem.
 At te per omnes, parce, Deos precor,
 Ignosce lapsò, dum celerem manum
 Polliceor facilis, volentem
 Nerui destituunt, vigorque mentem:
 Ut membra molli victa Deo iacent
 Defuncta motu, mens agilis viget,

Longè

Longè aciem vigilèmq̃ue tendit,
 Sed pigrum queritur iacere truncum.
 Nam seu promptos contrahit impetus,
 Alisq̃ue tensas deprimit horrida,
 Ingenijs inimica dextris,
 Plantis supposito Penia plumbo.
 Lasctius olim flammigeri puer
 Auriga currus, ut dubium genus
 Excutiat, memorandus orbi
 Denotum Eridano dedit cadauer.
 Et tu feroci Priamide indole,
 Sub Marte iniquo, congregiens truci
 Æacida moreris, crueptum
 Inscribisq̃ue solum supinus hasta.
 Sic sic ineptus munia dum sequor
 Maiora nervis, nec pede metior
 Me stolidus proprio, inhonorus
 Fraetis ludibrio relinquer armis.
 Ingressus extra notitiam mei
 Sublime munus viribus impotens,
 Vela retrò monitus reflecto,
 Et tutum cupio subire portum.
 Tu cui perenni fons salit exitu
 Viuentis unda, primitias cape,
 Vnde videre licet, sat esse
 In magnis iuueni voluisse rebus.
 Has tu, student dum requies datur
 Dulcis cohorti, candidus aspice,
 Effice deinde manus supremum
 Vt docta capiant preces honorem.
 Quod quo libenter perficias magis,
 En hoc volumen materia pia
 Comiter accipies, amici
 Vt munus cupida terèsq̃ue dextra,
 Sed plura prasens: iàmque aderit dies,
 Christo dicatus, nam Genio litans,

*Et Veneri simul & Minerva
Inuisum necuit suum colonus.
Durusque fossor, nunc animo cuncti
Indulget omni, tum pede libero
Subsilit, in Saliūque morem,
Exosam properat ferire terram.*

Ad Io. Bellsolum.

Non tam remotas flammiger impulit
Titan quadrigas, nec leuis Antij
Tutela tam fallax iniqua

*Inuidia premit immerentes:
Quin eruditi nominis huc tui
Splendor penetret, candide Bellsole,
Pennaque prodentes latentem
Præpete nobilitent Camæna,
Gratæque alumno non sine fœnore
Dulci rependant, qui sapientiam
Exarsit immuni labore*

*A teneris meditatibus annis.
Apparet hinc iam nobilitans fides
Diua Sophia, pollicita suis
Cultoribus summos honores,
Et minimè interitura dona.
Sic namque semen diua per inclitum
Deprompsit olim vatis Iessai,
Dum corda singens in labellis
Sessitat, ore ruens profundo.
Hoc mente vidit Pythagoras acri,
Cantus figura pingere sectili
Tergum laboris dulce ferre
Grande decus, requiemque fisso.
Præuidit almi delicia Dei,
Sacro repletus flamine Daniel,
Doctos resulsaros patetis
Lumine plus oculoque mundi.*

Doctrina

Doctrina longè porgit in ultimas
 Latèq; terras nomen amabile,
 Quod non edax linor nigrabit
 Nec volucrum series dierum.
 Quà syrtis acri vultu Hyperionis
 Afflicta sauit, quà Boreas fremit,
 Quà Phœbus exurgit coruscus
 Ad solitum properans cubile.
 Hac astra celfo vertice transilit,
 Hac lustrat imum Tartaron & Chaos,
 Non vlla rerum est tam remota
 Quin acie vigili penetret.
 Hac, bruta tellus ceu sale plurimo
 Conditur, ardens hac pedibus prais
 Lucerna, ne caligo mentes
 Occupet, aut statuat nocentes.
 Doctrina, custos fida voluminum
 Labentis orbis, res hominum notis
 Illustrat, abstrusâsque pandens,
 Vindicat à tenebrosa Lethe.
 Huic nempe vile, nullius est preti
 Collatus Hermus gloriâque amula
 Pæctólus, aut fœlix Olympi
 Conscia meta Tagus profundi.
 Gemmaq; sordent quàmlibet incluta,
 Sylua Sabaa, quicquid & abdit
 Scrutator Eous metalli
 Visceribus ruit è parentis.
 Subsedit, orbis quicquid habet capax
 Nutrituè Nerei marmoreum solum,
 Ipsa & parens rerum caducas
 Diuitias negat esse tanti.
 Doctrina summum conciliat decus,
 Magnes amoris, philtro & efficax,
 Mortale coniungens beatis
 Cœlicolis genus, ima summis.

Salve per omnem temporis orbitam
 Laudanda diuū, salve hominum sacra
 Interpres, elucens imago,
 Indiciū, speculūque mentis.
 Cuius vigenti munere Gadibus
 Vicina constat decolor India,
 Nilūque non certis ab oris
 Multifluus Tanain salutat.
 Phœbique sanis obuius Æthiops
 Nudus sagittis, & Numides vagus
 Agnoscit extremum Britannum,
 Sauromaten, Rhodanique prolem.
 Hoc tam stupendum contrahit organon
 Genteis remotas, prodit & intimas
 Mentis recessus, it per vrbes
 Inter vtrumque polum iacenteis.
 Quid multa doctis? hac ope Palladis
 Fidum ministrum noscito Belsolum,
 Cui Dina non parçè locuples
 Ingenium dedit haud malignum.
 Suscepit illud ceu generosius
 Hyndæus aruum splendidus artifex,
 Summæque cultura, expolitum
 Frugiferūque suis reliquit.
 Unde est profecta vis iuuenum acrium,
 Florens probatis artibus, ut solent
 Ex alueo prodire denso
 Agmine turba laboriosa.
 Gaudet susurro mons Siculus leni,
 Gaudetque Hymettus murmure blandulo,
 Feruet labor, cellaq; dulci
 Nectare multiplices redundant.
 Sic fertur olim clara virū manus
 Armisque sumptis viuida, Pergamon
 Equāsse telluri superbam,
 Qui latuere prius doloso

Dono

Dono Minervae. Flebile Troades
Plangunt, sed iram promouet Aeci
Proles paternam, atque in Deorum

Templa furit, laceratque numen.
Hac inter adstat structor Epeus doli,
Spectans stupendi muneris exitum,
Nec credit horrendas ab arte

Palladia emicuisse fraudes.

Sed quid Minervam sus canit hispida?

Quò Musa nervos tendere destino?

Oblitus arcta est quàm supellex,

Ingenij sterilisque vena.

Sed parce fasso, neue tuum precor

Damnato serum, quòd rude Belsolo

Munusculum texo recentis

Auspicium redeuntis anni.

Non quod venustis carminibus queam

Mulcere doctum pectus, homuncio

Illotus, vnum vel pedem vix

Raptus ab inscitia tenebris.

Sed quò benignis alloquijs bona

Certè voluntas, & pateat fides:

Figamque radices colendi

Perpetuò inq. vices amoris.

Hac meta scriptis, terminus hic fiet

Votis: Britanna qua die ELIZABETH

Gentis gubernaculum virago

Et diadema tulit verendum.

Necte ô fragrantès, ne cte age candida

Pymplaea flores, nobile quèis caput

Cingatur, aternumque casta

Duret honos decus atque frontis.

Et vos decentes huc citò Gratia,

functaq. Nymphis ter pede libero

Pulsate terram, nunc cruenti

E manibus domini redemptam.

Parete Musæ, tūque libens veni
 Cyrrhae vates, hic Helicon erit,
 Parnassus, hic Dyrce, volantis
 Hic scatet unda memor caballi.
 Adsit & Orpheus, heus aliquis Linum,
 Comptisque Iopan crinibus euocet,
 Nobisque sistat Demodocum
 Maonia cythara celebrem.
 O Diua longa, Diua potens brevis
 Fatalis aura, quam penes est colus,
 Clementer euoluas sequaces
 Et placidè diuturna filos:
 Exegit olim quos Pylus senex,
 Cumæa Phœbas, Memnonis aut pater,
 Alèsque, quos sese regignens,
 Aut numerat Iouis arma portans.

Ad eundem.

NE mihi contingat diuos celebrare fauenteis,
 Sed decus à scriptis sit precor omne meis:
 Castalidūmque choro viuam proiectus ab omni,
 Ni tua sint animo carmina grata meo,
 Bello, ut Ennæa quod vertice funditur Hyble,
 Quod metuens hyemis turba operosa legit.
 Quod meritò Alcida iuuenilis porrigit Hebe,
 Cælicolum regi Dardaniūque puer.
 Quodque ab odorifera decerpit arundine, Phœl
 Consciens ad superos exorientis Arabs.
 Pauca quidem, sed pauca satis fecere, voluntas
 In pretio est, stat mans res pretiosa nimis.
 Sic humili fertur vasti moderator Olympi
 Carne latens, seruo dum pede calcat humum,
 Muneris authorem vultu spectasse sereno,
 Prodigæ cum diuis ara dicauit anus.
 Oblatamque sibi fugienti Persa, deorum
 Suscipit ut munus, rex sitibundus aquam.

Suscipit

Suscipit ac rapum Francorum ductor, agrestis
 Quod fertur grata mente tulisse Conon.
 Nec setas refugit sancta ad velanda caprinas
 Amramides; diuis thure litauit inops;
 Non surgit pretium numero, sed pondere: in arctum
 Quae bona, se claudunt, quae mala, fusa iacent.
 Multiloquo comes est error maculosus, & aequi
 Denia verboso plurima ab ore fluunt.
 Pauciloqui nuda gaudent breuitate Lacones,
 Pauca sed immensum verbuli pondus habent.
 Quid minus Eo in speciem quam gemma? sed ampla
 Diuitiae regnant corpore in exiguo.
 Cernitur extremos fera nam Getula per vrques,
 Carceribus quamuis abdita deliteat.
 Hoc pretiosa mihi praestant tua carmina, in ipsis
 Quod videor mentem mente videre tuam.
 Quid dicam, immerito facilis quod splendida amoris
 Signa iacis, dulcem & nectis amicitiam.
 Qua nihil in toto spectat Sol gratius orbe,
 Dum celeri immensum corripit axe polum.
 Hic libet usq. moram trahere, hic certamine longo
 Dextra plicet dextram, pes premat atque pedem.
 Dent superi fausto contractum sydere foedus,
 Ut stabile hoc nobis perpetuumque sit.
 Non me clara fides Aegide, notus amico
 Non animo Pylades, Euryalius comes,
 Non sonathas sancta, Siculo non gloria gentis
 Pythia me vincet, non Titus Italica,
 Nec vos longae meriti praconia fama,
 Quos Musa ad superos Parthenopea rapit.
 At mea vota tamen, si quid mea vota valebunt,
 Hec sunt, officiis sit modus iste meis.
 Ne paruo è tumulo celsus ducatur Olympus,
 Sed metire meo me pede: vine, vale.

Thomæ Hydi Virgilius, ad Inuentorem.

Qui me tollis delapsus sorte maligna,
 Qui sis, qui fuerim, carmina pauca lege.
 Olim iuncus eram, genuit septemflus amnis
 Nilus, ab ignoto qui vagus orbe fluit.
 Littore direptum patrio, conuertit in usum,
 Artificis crebro vulnere docta manus.
 Inde per ignotas gentes, per regna, per urbes,
 Per mare, per terras, per loca cuncta feror,
 Quæ premit Arcturus, quæ torret Phœbus ab austro,
 Quæ videt exorients, quæ fugit occiduus.
 Errantem cepit Crinitus, pressaque membra
 Per numeros docuit ferre Maronis opus.
 Anglia me loris constrinxit, veste decora
 Ornauit, iustum reddidit atque librum.
 Inde bis octonis prostantem Hydeius emit
 Me iuuenis nummis, adseruitque sibi.
 Audis cuius eram, pergratum dulcis amice
 Jam facis, & sancto fungeris officio,
 Amissum domino si cures reddere noto,
 Hoc ius, hoc pietas, hoc Deus ipse probat.
 Sic tua non rapiant, qui gaudent viuere rapto:
 Sic tibi tuta quies, sic bona cuncta fluant.

Ad D. Wrenchum, Cestrensem
 Ludimagistrum.

Perlegis plusquàm puerile carmen,
 Grandior natu, pietate: recti
 Dexter interpret studiij, serena
 Perlege fronte.
 Non ferus dentes acuit Theonis
 Linor, obliquum meditantis ictum,
 Ille nec cuius rabiosa sensit
 Ora Lycambes.

Nec

Nec sibi fidens nimium iuuenta
De gradu seros minitatur annos,
Debito aut canum caput impudenter
Pellere ponte.

Nec manus tentat malè curiosa
Alitis lumen reparare acutum,
Quæ data est olim comes usque flauæ
Fida Minervæ.

Est (scio) tutum, stabile & silenti
Præmium; Quid? perpetuæne verba
Nocte damnentur? Taciturna lingua e-
Vertit Amyclas.

Qui faces arcto modio malignus
Subdit accensus, miser, inuenustus,
Invidus, densa est meritoque pressus
Lumina nocte.

Qui finit claras animi latere
Landibus dotes vacuas, benignæ
Nec vident Musæ, radijs nec illum
Lustrat Apollo.

Montis existens operosa moles
Vertice in summo, latitare nescit;
Sed procul fundens decus intuentes
Stringit ocellos.

Te pius notum studiosus atque
Efficit candor, patitur nec unquam
Repere obscurum, celebris deli-
tescere in urbe.

Hoc nefas tollit decus erudita
Mentis & splendor, gregis atque docti
Vincit examen, prohibentque grata
Mentis alumni.

Te sonat quisquis coluit venustas
Litteras, dextra colit aut Minerva:
Te vehit penna properante Musa
Nescia solus.

Qualis

Qualis, è multis reuerendus annis
 Lassa cui pugnis varijs inuenta
 Eminent cervix, spatiosa solus
     Pascua taurus
 Possidet: nil hunc animi est iuencis
 Aggredi, nempè innumeris verendum
 Ictibus pectus, trepidique trunca
     Cornua spectant.

Qualis, aut tritis Iouis arbor ani
 Compitis longa serie virentis
 Immemor, multo inuiolata perstat
     Quercus honore.

Quam leues circum galea, sinistro
 Impetu fracti gladij, cruore
 Sparsa Gradino spolia, atque bello
     Parta dicantur.

Non agit cursus adeò remotos
 Natus à nostris Hyperione oris,
 Quin tua nostras probitatis aures
     Fama penetret.

Fama, qua non splendidior gaudet
 Æmulus Rheni, Phrygiæ & Mæandri
 Præpotens Anglùm fluminis Sabrina,
     Arbiter agri,

Quà patet longè spatiosa clarum
 Inter Vxellum & monumenta Claudij
 Cæsaris, gens, nobilitata prisca
     Nomine Cambri.

Fama, qua nunc iam monitrice, crassa
 Prodit in lucem & sterilis Camæna,
 Porrigit qualem indocilis maligni
     Glarea ruris.

Limes excurrentis ubi montuosus
 Cestriam Castro Ducis, atque Derben
 Iungit Ebranco, quadruplexq; index
     Respicit arnum.

Sis precor fœlix, tenerâsque sanctis
 (Quod facis) menteis studijs adornes,
 Augeas, dices, polias, diûq;
 Viue superstes.

Ad Michaellem Clyteruallensem.

Q Vòd frequens nostrum celebrat canora
 Buccina nomen ?aque sonus isthic,
 Haud nouum certè facit, insolensue,
 Docte Michael.

Nouimus quanto studio iacenteis
 Suscitât Musas, vitijque nostris
 Lenis indulget, male perspicaci
 Captus amore.

Vt recens natus validi cothurnos
 Gestet Alcida, ex humilique mure
 (Si placet diuis) elephas in orbem
 Prodeat ?ndus.

Scilicet laudes tribuit benigno
 Ore facundus iuuenis, sed aqni
 Deuius, paruo è tumultoque vastum
 Ducit Olympum.

At pati se vim taciturna clamat
 Ora mens multo assidue rubore
 Tincta, praconem pariterque damnat
 Conscia culpam.

Et meo semper pede me seuera
 Musa metiri docet, inque nidum
 Cogit angustum renouare pennas
 Curta Penia.

Ista paucorum, propria ista laus est,
 Nempè doctorum, locuplete diuûm
 Quos penna pascit genitor, beâtq;
 Diuite cornu.

Nos, rudes, indocti, opici, inuenusti,
 Caudices, trunci, scioli, prophani,

E

Dedecna

*Dedecus castæ opprobriûmque Musa,
Grammaticastri.*

*Sume tu totum decus hoc Michael
Artibus partum eximijs; decentes
Gratia donant, chorus & sororum
Suave canentum:*

*Ut tibi vultus hedera sequaces
Candidos cingant, schola quem sacrauit
Agnitum flauæ penitus Minervæ,
Non sine plausu.*

*Vidimus dulces nimis ô libenter
Obuijs raptas manibus Camœnas,
In quibus nostra studiosa laudis
Cura refulsit.*

*Insuper doctæ veneranda turba
Gloria apparet, studiûmque nostri,
Quando vos mensa simul hospitali
Pauit Atherton.*

*Quo nihil maius poterit videre
Nostra paupertas, simile aut secundum,
Quandiu mens hac vegetabit agri
Corporis artus.*

*Sordet immenso memoratus orbi
Ros Amyclæus, Siculûmque necëtar,
Et nemus fragrans Arabum, lapisque
Sordet Eous.*

*Sordet & Lyda pretiosa gentis
Vnda, fuluentes voluens arenas,
Et Tagus Phœbi aspiciens cubile,
Sordet & Hermus.*

*O ter & fœlix quater ille, quisquis
Liberè nitens pede, tam colendo
Assidet cœtu, sociâque complet
Tetrada sorte.*

*Hic honor nobis inopina mouit
Gandia, ut pulsus rapidi furore*

Africi,

*Africi, gaudet patrium subire
Nauita portum.*

*Cuius ut fauces diuturna torset
Siccitas gratum genius lenamen
Dexter obtrudat, laticem rapaci
Deuorat haustu.*

*Non magis lato Capharæa vultu
Vindicem præter fugiente velo
Vidit Argos, distulerat decem quos
Hæctor in annos.*

*Mater aut natum reducem, cruentus
Quem domum misit Trasumenus, arcem
Cum ferus mundi petijt tremenda
Hannibal ira.*

*Nec minor causa hæc, quis enim valente
Mente, non illo cupiat probari
Ore, quod nota probitate punctum
Pertulit omnem?*

*Tu sane absenti, precor, ô Michael,
Cura quem carpens onerosa ludi
Angit æternum, requiemque donat
Anxia nullam.*

*Non abest cordis studium sequacis,
Non abest mens officiosa, promptus
Spiritus perstat, cupiensque vestri
Semper honoris.*

*Hætenus pingui cecini Thalia,
Dum rudes formo pueros, manusque
Subditas tristi ferule, modesto
Verbere pulso.*

*Non in hoc, Janum ut videant bifrontem,
Neue Vertumnum, prohibente Sappho:
Quæ Deus mensa, Dea nec prætauit
Digna cubili.*

Canticum virginis Deiparae.

Gliscit insigneis resonare summi
 Numinis laudes animus, serena
 Luce perfusus, domino & triumphat
 Latus Jesu.

Namque me summo veniens Olympo
 Sortis extrema famulam benignè
 Respicit, tanto statuitq; dignam
 Ducere honore,

Quantus haud ulli muliebris unquam
 Contigit sexus: vocor en beata,
 Et nimis fœlix, vocor & per omne
 Nobilis auum.

Magna, qua totus memorabit orbis,
 Magna, qui solus potuit, peregit:
 Cuius extollunt spatiosa sanctum
 Sacula nomen.

Ille inexhausta pietate, amoris
 Pertinax, gentes refouet, perenni
 Temporum lapsu, coluere quotquot
 Iussa verenda.

Hoc facit Ioua, facit hoc stupendi
 Roboris Ioua digitus, tumentes
 In caput frangens proprium superbi
 Pectoris astus.

Deicit saui solium Tyranni
 Vertice erecto ferientis astra:
 Suscitatur clarum ex humilique vulgi
 Fæce Monarcham.

De penu pascens locuplete, dira
 Quem fames morsu tenuauit acri:
 Diuitem cassis manibus remittens
 Ludit hiantem.

Fronte suscepit puerum paterna
 Israel, imis rapiens medullis,

Et

Et sui clemens meminit: fidemque
 Liberat, ecce,
 Quam dedit sanctis proavis, & heros
 Quam graui fissus senio, fidelis
 Agminis princeps, auda vorauit
 Credulus aure,
 Abraham princeps generosus, hora
 Consciis lata, facis & serena,
 Qua procūl seros maneant ab alto
 Fata nepotes.

Ad Io. Halsalum.

NE me fortè putes vilem censere senectam,
 Halsale, sis nostri conscius officij.
 Magna fuit semper capitis reuerentia cani:
 Cuique fuit princeps ordine quoque locus.
 Quod sanxere grauis clarissima scripta Lycurgi,
 Quod Moses summi pandit ab ore Dei.
 Regius & psalter instinctu flaminis almo,
 Erudiens iuuenes talia verba refert.
 Qui quæris Sophiam, grandænum consule patrem,
 Quosque usus docuit multa diēsque, senes.
 Sacrorum reputa tecum monumenta priorum,
 Et vigili priscos discute mente gradus.
 Aeternumque tulit proles decus illa Diones,
 Grandæni vexit qui pia membra patris.
 Quatenus aſt honor hic debet prodire, notandum;
 Ne cæcus dux sit cæco, & uterque ruat.
 Nam quoniam falluntque senes, falluntur & ipsi,
 Nempè hominum sôboles, puluis & umbra fugax;
 Cautius est tribuenda fides, nec tempore in omni
 Iurandum in cani tetrica verba viri.
 Namque omnem in carnem mittendum sanctus Ioël
 Pneuma sacrum celsa vidit ab arce poli.
 Unde atas rapido ceu gurgite pulsa prophetes
 Iunior in populis, & memoranda canat.

*Hac lux illa, dedit domini quam dextra, stupendo
 Quae fulgore micans, lumina nostra ferit.
 Qua mira & nostris proavis incognita ephæbos
 Maturi videas fundere verba senis.
 Amplior & vastum quò gloria compleat orbem,
 A tenero immensi laus fluit ore Dei.
 Tristis at ille senex, compti persona Terenti,
 Deuius est, dum se cuncta videre putat.
 Difficile est tumido errorem pulmone reuelli,
 Cui longo callus tempore adhaesit iners:
 Spartanumue canem tremulo consuescere loro,
 Cui gelidus pigro in corpore sanguis hebet.*

Ad quendam.

*D*ij meliora, procul furor & tam barbarus absit,
 Inuideam ut scriptis, insidicrue tuis.
 Doctricana aspirant cui Musa, sepia & omnis
 Succus huic tetra, luor & omnis abest.
 Inuidus excelsum spectat magis atque potentem,
 Nullus in abiectis est locus inuidiae.
 Nil video, inuidiam quod nutriat, est procul omnis
 (Da veniam vero) Gratia, Musa, Venus.
 Est tamen, est aliquid pergratum, prompta voluntas
 Scilicet, in scriptis sedulitasque tuis.
 Omnia non cernit Bernardus, fallitur omnis
 Et puer & iuuenis, fœmina, virque, senex.
 Quisquis enim à curuo callet discernere rectum,
 Ille senex: puer est, qui puerile sapit.
 Charus erit Socrates, charus Plato: vera fateri
 Sed liceat, magis est chara Aletheia mihi.
 Hac vino, regi, mulieri, denique mundo
 Præstat, ut adfirmat Salathiele satus.
 Hic scopus est fixus, meta hac, quam tendit in unam
 Cura hominum solers, peruigil atque labor.
 Qui fugit hanc, riger est, Musaque alienus ab omni;
 Qui pctit hanc unam, candidus ille nitet.

Felix

*Fœlix qui scopulum velo fugiente, retrorsum
Fleclitur, erratum noscit atque suum.
Omnis ut in verum conatus desinat, in quo
Terminus hic scriptis, & modus esto. Vale.*

In Theophrastum.

*D*iceris, heu, fato iam iam cessurus acerbo,
Cecropidum præstans ô Theophraste decus,
Angusto humana questus de limite vita,
Quodq; nimis celerem mors rapit atra gradum.
Cum spaciola tamen Phœbeum sacula coruum,
Alipidem & ceruum tempora longa manent.
Pone modum inuidia, non est Natura nouerca,
Nam benè qui vixit, vixit & ille diu.

*Ante cibum sumendum
precatio.*

*I*n te coniungunt oculos animalia cuncta,
Expectantque tuas Conditor alme manus.
Tunc illis pleno largiris copia cornu
Ut fluat, & que penu das locuplete cibos.
Et pandens dextram summa bonitate patentem,
Munere præ largo condita quæque beas.
Da pater ut nostra præsit tua gratia mensa,
Et benedic donis rex opulente tuis.

A cibo sumpto.

O Deus à tenero qui nos huc prouehis ungui,
Quique animæ cuius iusta alimenta creas,
Missilia effundens spaciolum grata per orbem;
Sit tibi laus & honor, gloria, sitq; decus.
Tu nos sancte pater, tranquilla luce serena:
Latitiæque alacri pectora nostra reple.
Fortius ut modico satiati corpora pastu,
Tendamus dites in pietate gradus.

In

In ciuilem Mancestrensis ecclesie
discordiam 1560.

Quò, quò uesana properatis mente uerendi
 Sacricola? quò vos ira prophana rapit?
 Quidue petunt prompta fraterna in viscera dextra?
 Ciuilis quònam tenditur iste furor?
 Aspectusque truces, & uerba minantia uerbis?
 Cum pede pes pugnans, cum capite atque caput?
 Cur tunicam è puro mater quam nenerat auro
 Rumpitis, & summi mystica texta Dei?
 At non villosus secum sic dissidet uersus,
 Hircana haud ineunt praelia tanta tygres.
 Marmaricos iungit concordia fida leones,
 Monoceros sociam monocerota fouet.
 Sacrilegus nunquam desistet Christon fudas
 Immeritum, & sanctam prodere uelle fidem?
 En erit illa dies, Pluti cum dira libido
 Desinet? en unquam uenerit illa dies?
 Ue tibi, ue, nunquam satiate Philargyre, factis
 Insidiate pijs ue tibi liuor edax:
 Ue tibi dire Typhon, non concessure priori:
 Ue tibi lucis inops ambitioque furens.
 Unde tremenda deum laduntur numina, sanctum
 Et macula (infandum) nigrat inusta logon.
 Plurimus hinc auido dulces qui pectore uoces
 Duxerat, à docti pensilis ore uiri,
 Qui dictata sui prona hauserat aure magistri,
 Mente labat, gressus & genua egra trahit.
 Quod non septeno bis gurgite Nilus & Ister
 Eluat, & facinus uictima nulla piet.
 Hoc, hoc est Latius magna mercede tyrannus
 Inuentum, mendax quòdque cathedra uelit.
 Latius & obliquo spectet quod lumine fallax,
 Rideat & tacito pseudopropheta sinu.

At

At laniata sinus, canos laniata capillos
(Auditis?) Pietas religiosa gemit:
Parcite, conclamans, materna in pectora ferrum,
Parcite crudeles stringere vulnificum.
Nam furibunda petit socium dum dextra cruorem,
Impius, heu, lacerat viscera mucro mea.
Nec certate odiys, precor, ô precor, ira quiescat,
Fraterna coeant in pia iura manus.
Ut Christi unanimi splendeat gloria voce,
Fortius & Verbi buccina lata sonet.

In laudem diuæ Aletheiæ.

*D**Vm petit grato recubans cubili*
Persicus quondam requiem Tyrannus,
Et sopor Baccho vuisero irrigatos
Occupat artus:
Excubans fertur granium satelles
Arbiter rerum tenuisse menteis
Principum arrectas, posita sub aquo
Iudice lite.
Rebus è cunctis hominum quid esset
Maximè præstans validumque, vireis
Quid sibi summas meritò per omnem
Vindicet orbem.
Primus & regi nimium potentem
Detulit laurum, propriamque palmam,
Cuius à nutu tremefacta vulgi
Pectora pendent.
Bacchico palmam latici secandus
Calculus plena tribuisse voce
Dicitur, nec vis mulieris ampla
Laude carebat.
Non tulit præstans animi, supremo
Detrahi Numen folio, profundos
Proferens sensus, generosa proles
Salathielis:

*Maximum est, inquit, decus, estque Veri
 Prepotens virtus, veneranda semper
 Dignitas, Veri facies stupenda, ac
 Nescia vinci.*

*Vastus est terra & sinuosus orbis,
 Ambitus cœli, maris & profundi:
 Sol celer cursu, rapidoque cuncta
 Lumine lustrans.*

*Nil tamen totus videt orbis, una
 Veritas quod non superet, stupendis
 Deserat post se spatijs, & imo
 Sub pede calces.*

*Vertice hac celsum generoso Olympum
 Transiens, magno penitus Tonanti
 Assidet, nudata humeros, nitentis
 Nuda capillos.*

*Hinc pijs almos animis superna
 Lucis immittit radios, tenebras
 Dissipans spissas, procul inde ut omnis
 Exulet error.*

*Interim foeta peregrina terra,
 Tempori sese manifesta pandit,
 Tempori rursus latitat, fugaci
 Tempore creta.*

*Hanc Plato frustra numerosus acri
 Mente vestigans, Anytiresque,
 Porticus & qui tenebrosa primus
 Dogmata fudit:*

*Quique cognomen celebre ambulando
 Traxit, & latus Genio ministram
 Qui dedit linguam, Cynicūque turba
 Morosorum,*

*Excidit: saltus pulicis rotundi
 Dum stupet, summum penetransque Olympum,
 Captat & deas, agileisque captat
 Entelecheias.*

Qui

*Qui sui vanis nimium tuebant
Ingeni nervis, fragilique testa,
Hos Deus spreuit, nitidaque cœli
Risit ab arce.*

*His que diuina reſerata voce eſt
Veritas, qui nil ſapere, quorum
Et rudem nulla expolijt Scholarum
Pagina mentem.*

*Tempori, caſum miſerata noſtrum
E ſinu labens Deitatis alma,
Venit in mundum, ſubiitque vilem
Carnis amictum:*

*Se viam nobis ſtatuens patentem,
Cuius in Verbo intemerata fulget
Veritas, neue eſt aliunde Veri
Forma petenda.*

*Solus immunis macula & ſerena
Veritas Chriſtus, ſapientiaq;
Doct̃or aterna, ſapiens, ἀληθής,
Et φιλαλήθης*

*Quisquis hanc ultro fugitat, prophanas
Semitas vrgens, Stygia peribit
Nocte deprenſus, cariturus omni
Munere lucis.*

*Hanc ſtudent unam celebrare ſancti
Cœlites, laude haud metnente finem,
Veritas una eſt ſcopus, atq; Gades
Mentis honeſta.*

*Quisquis Arctois riget à pruinis,
Suetus in laxis equitare campis,
Qui viam ſentit nimis aſtuofam
Solis iniqui:*

*Quem nouis ſpectat radijs, quadrigis
Regna colluſtrans Nabathæa claris,
Ad ſuum Phœbus properans, premente
Nocte cubile.*

*Vnum habet totis opus hac medullis
Perfrui, & latos satiare vultus,
Hoc opus cunctos, labor hic fatigat.
Nocte diéque.*

*Diva fucatis inimica linguis,
Quam Fides albo cooperta panno
Mente sectatur stabili, simulque As-
traa virago:*

*Pelle larnata male sana gentis
Dogmata, instinctus imitata diuûm,
Pellito anfractus dubios, dolosos
Pelle Meandros:*

*Pelle fallaces animi tenebras,
Longa quas vexit series, iniqui
Temporis lapsu, insidias Latini
Pelle colubri.*

*Ut tuus longè pateâtque latè
Splendor in terris speciosus, utq;
In tuo sanctum videamus omnes
Lumine lumen.*

Historiæ, Poeticæque laus.

*P*Elida tumulum veneratus dicitur olim
Regnator populi maximus Emathij.
Onimium fœlix, heros forrissime, clamans,
Viuenti cui tam fidus amicus erat:
Cuius item maneis Smyrnæi buccina Cygni
Concelebrat, superos euehit adq; deos.
Illius acta lyra resonant illustra cantu
Meonia, & celsis amula fama polis.
Ast hic qui solio Persen detrusit ab alto,
Inuictusque duces fregit Achæmenios:
Qui tulit Eoas victricia signa per vrbes
Regnâque fulmineo per Nabathæa gradu,
Quem vexit rapidis præpes victoria pennis,
Fortuna summum sustulit inque gradum.

Quiquo

Quique animo ingenti totum conceperat orbem,
 Pulsaratque minax Solis utranque domum:
 Praconem nulla potuit mercede canendis
 Conformem factis, nec reperire parem.
 Fœlicis numeros sortis compleuerat omneis,
 Musica si Marti gloria iuncta foret.
 Inuida sed votis Rhamnusia restitit, vlla
 Ne res ex omni parte beata foret.
 Unus erat placido quem nunquam lumine natum
 Calliope vidit, Charilus unus erat.
 Hic voluit fidibus committere viribus impar
 Acta Ducis, rerum est pondere fracta chelys;
 Stridula disperdens iratis carmina Musis,
 Splendida & ingenij crimine facta premens.
 Sed plagosa malum manserunt pramia vatem,
 Iustæque pro meritis damna Poeta tulit.
 Quisquis enim tentat, faueant ni numine leto
 Aonides, forti promere digna viro:
 Gratia ni Musis adsit, geminaque sorores,
 Ni premat hunc toto pectore blanda Venus:
 Syncerum demens vas incrustare laborat,
 Et nebulam stellis spargere candidulis.
 Corporis, hoc metuens, formam dux inclytus una
 Iussit Apellæ pingier arte manus:
 Ereus ut summa prostaret ab arte Lysippi:
 Vnius è leui marmore Praxitelis.
 Optauitque magis Thersita nomen Homeri,
 Quam lyra Achilleum Cherili habere decus.
 Nam malè picta nigrant præclarè facta, canora
 Mellifluo è contra carmine Musa beat.
 Illius hoc opus est, in apricum mittere, viua
 Resque hominum gestas concelebrare tuba.
 Illius, occidua senium depellere fama,
 Aq, patri fastos asserere interitu.
 Non Babiloniaco pomeria pendula cælo,
 Plusq, minax murus quàm mulieris opus,

*Non Halicarnassi moles memorabilis, altum
 Quam tulit in cœlum prodigiosus amor:
 Gloria non Ephesi Polymasta templa Diana,
 Non structa è dextris cornibus ara Dei,
 Non miranda Rhodo vasti sculptura Colossi,
 Phidiaca exemplum nobile & artis ebur,
 Nec quæis se iactat timidi leuis accola Nili
 Pyramides, veterum signa stupenda ducum,
 Ornatum adyiciunt tantum, nec tempore tanto
 Illustrant clarum nobilitantque virum,
 Quantum Diua potens numeris, & cantor Apollo,
 Chordula dulce sonans Pierique modi.
 Sed magnum laudare virum res plena periculi est,
 Invidiaq, patens, & speciosa nimis.
 Nam quæ pulchra, eadem in summo Natura locauit,
 Non cuius parent tecta Ephyra arati.
 Cygnaam paucis datur effudisse querelam,
 Carmen non quiuus exequiale canit.
 Funerei hac cantus, hac lex epigrammatis esto,
 Quæ gemma, Assyrii littoris indigena:
 Nimirum ut niteat, dentem & contemnat acutum,
 Et pretium in paruo corpore grande ferat.*

*Ad Iacob. Batsonem, mollem nimis & effœ-
 minatum Epitaphographum.*

B *Atsone, quid Tragico deplangis funera luctu,
 Fortia? quid fortem tam muliebri gemis?
 Pectora quid tundis? Capitis quid rumpis honores?
 Quid facis excelsis inuidiamque deis?
 Masculaque ad molleis inuitas lumina fletus,
 Ut se dediscant sollicitasque viros;
 Prestantes virtute viros, animoque, locoque,
 Et rigida functos munere militia;
 Hos ne viros audes absurdo obtundere cantu?
 Mirum ni pudeat te pigeatque tui.*

Hoc

Hoc verè grauium docuit non turba Sophorum,
 Nec series longa textilis historia.
 Non deus, aut ratio, natura, aut viuida virtus,
 Non mens occulta conscia letitia:
 Cedere magnanimùm neque nescia corda Laconum,
 Erecta aut veterum gloria Romulidùm.
 Res humilis nimium & generosa indigna Lacana,
 Sic modò defuncti plangere busta viri.
 Rectius ille senex Rhudiarum insignis alumnus,
 Sic funus querulis vindicat à lachrimis:
 Nemo meum fletu studeat perfundere bustum,
 Nam vino ac volito docta per ora virum.
 Quid Latius fidicen, Venuſina gloria gentis,
 Non vno sat habens te monuisse loco?
 Nonne superuacuos tumuli condemnat honores,
 Et decus extrema spernit inane pyra?
 Illustris Grylli quid proles, lumen & urbis
 Mopsopia? Quid nos Attica Musa docet?
 Audito nati generoso funere, vix est
 Dignatus capitis deposuisse decus.
 Jamque agè, quid præstans fidei de pectore Paulus
 Fulmineo, quid iam pagina sacra sonat?
 Christigenam ne quis terreno carcere tandem
 Exutum, lachrimis lugeat immodicis,
 Sicut habens mentem densa in caliginemersam,
 Expertèmq; spei, turba prophana facit.
 Non sic alma Fides, fragilem nam corporis usum
 Odit & infracta sydera mente ferit.
 Dissoluiq; cupit, dulci & conuinere Christo,
 Quicquid mundus amat, stercoris instar habens.

In obitum Edmundi Traffordi, Equitis
 splendidissimi.

O Nunquam moriture heros, cur mortuus esse
 Diceris, hic potius viuere, dico mori.

Vinis,

*Viuis, in aeternum viuis, Trafforde, nec istam
 Quae rapiat vitam luxerit vlla dies.
 Viuenti in Christo mors non damnosa, sed amplius
 Caelestem in requiem transitus inde patet.
 Cultoremque suum placida sub pace repositum
 Se penes inuicti dextra Tonantis habet.
 Illinc te mortis vis extorquere tremenda,
 Nec poterit Stygii nigra caterua Iouis.
 Occidis adiustum decursu tempore filum,
 Occidis & multa conspicuus sobole :
 Pace, domique potens, bello metuendus & armis,
 Nobilis, & clara septus amicitia.
 Te mitem vidit Mancestria lata patronum,
 Teque magistratum sensit iniqua manus.
 Denique dilectus cunctis, cunctisque verendus,
 Fortuna & cunctis dotibus auctus obis.
 Patria vermiferos cineres suscepit & ossa,
 Ac placide in placido clausit amata sinu.
 Spiritus ast victor flammantia moenia caeli
 Transilit, & superis gaudet adesse choris.
 Unde humile terras, vana & ludibria mundi,
 Fallaces foelix ridet & orbis opes.
 Lucēque perfruitur clara genisque per auum
 Aethereis, laudans te sine fine Deus.*

De sacrae Scripturae praecellentia.

*Fidus cum strueret tentoria sacra minister
 Praescripto inuigilans Numinis Amramides,
 Amramides quo nil vidit Sol pulchrius ore,
 Quo nihil in toto mitius orbe fuit:
 Praescia distinxit triplicem Sapientia sedem,
 Et loca trina suis condidit officiis.
 Extremumque vago iussit seruire popello,
 Et patulum voluit vulgus habere locum :
 Vnde suum tremulo veneretur murmure Iouam,
 Expectetque sui verba sacra Dei.*

Qui

Ast medium sacra iussit parere cohorti,
 Inq³ sacerdotum sorte manere locum:
 Ut studeant vigiles operosa adsistere mensæ,
 Atque Deum precibus conciliare pijs.
 Hisq³ datum est querula praecepta minantia plebi,
 Et tabulas docta pandere voce graueis.
 Tertius est strepitu, visuque remotus ab omni,
 Tutus, & angusta religione sacer.
 Fama volat patrios gaudere hac sede penates,
 Hac sede aeterni fœderis arca fuit.
 Vnicus hac casto penetrauit lumina summus
 Antistes, sed non absq³ cruore, gradu.
 Arcanas tacito cui fas vidisse figuras,
 Annuaque abstruso sacra referre Deo.
 Alme Deus, quid scena triplex, quid machina monstrat?
 Insolitum quid nos mystica imago docet?
 An mihi sub crasso designat cortice, quondam
 Venturum lato sydere pontificem?
 Qui proprio lustret periturum sanguine mundum,
 Placet & iratum victima iusta patrem?
 Quiq³ ignota prius reseret mysteria vates,
 Et radijs noctem dissipet aethereis?
 Aurea lux aderat labentibus obuia seclis,
 Obuia peccatis aurea lux aderat:
 Cum tremuit subito perculsus lumine mundus,
 Fulsit & è summo gloria magna polo.
 Emisitq³ sacras diuina potentia voces,
 Quas duro exceptas fata adamante notant.
 Filius ecce venit, Judæa gloria gentis,
 Vita, salus mundi, filius ecce venit.
 En mihi dilectum penitus, parete docenti,
 Delicias animæ dimidiūq³ meæ:
 Hunc quisquis sequitur doctorem, æuia veri
 Nox fugit, & vitæ semita clara regit.
 Occidet hoc mundi sapientia vana loquente,
 Occidet & tumidi gloria Morosophi.

Conteret hic colubri sinuosa volumina prisci,
 Sub pedibus dirum conteret atque caput.
 Sicut equos vrgens Hyperione natus anhelos,
 Cum primam rutilo tollit ab axe facem;
 Nox fugit, & niri da disiectas luce tenebras
 Mirantes oculos pascit amica dies:
 Lubrica sic caci prosternet dogmata mundi,
 Diuino omnipotens qui fluit ore logos:
 Plasmantis vitream sic frangit dextera testam,
 Ferrea quam facili verbere virga peremit.
 Conticeant tripodes, Phœbi & cortina canori,
 Damonis & quicquid subdola verba sonant.
 Abscondat camuram Garamantum gloria frontem,
 Mentiri metuat quercus amica Ioui.
 A facie tanti doctorum turba magistri,
 Labra premat, tacitum præstet & Harpocratem.
 Nec te peniteat Paulum auscultare monentem,
 Cacropi, duntaxat nomine spermologum.
 Hec noua nec pigeat doctum didicisse Platonem,
 Ignorūmque Deum discat Aristoteles.
 Ventriloqui sileant vates, ranaq, loquaces,
 Nugaces tandem conticeantq, schola:
 Delirans taceat stolido cum carmine Bardus,
 Tūque animæ Druidum prodiga turba sile;
 Emergens terra, sileat doctrina Tagetis,
 Ecce venit cælo certa propheta canens.
 Insignem taceat venerando vertice Flamen
 Attollens apicem & grande supercilium.
 Tum fibris inhians sileat, non prouidus augur,
 Fumida nec pecudis consulat exta miser.
 Tu quoque docta fouens mendacia, barbara Memphi,
 Vt tandem sapias, proijce monstra Deūm.
 Proijce quos Satana solertia nigra maligni
 Inuexit, libros proijce falsiloquos.
 Quiq, stupes bibulo Phœbeam in puluere mensam,
 Doctaque Tantaleus cui lauat ora latex,

Qui

Qui tibi turpe putas reditura parcere vita,
 Inyctis & tremulis frigida membra rogis.
 Vanescatq; procul Babylonius incola, veri
 Dum numerat stellas, nescia corda gerens.
 Stulte quid exploras summi secreta Tonantis,
 Pectora nec sanctis excolis officijs?
 Corruit alta petens, Sapientia stulta, potentis;
 A facie veri precipitata cadit.
 Corruit & magica deceptor Persidis arte
 Nobilis, & vano nobilis ingenio.
 Nam cui Christus abest, densa in caligine mortis
 Is sedet, huic oculos nox premit atra graueis.
 Quantumuis Sophia videatur munere clarus,
 Si sacro hunc Christus Pneumate destituat:
 Nititur incassum, reuolubile tollere saxum:
 Errat & amisso mens studiosa scopo.
 Deserit hunc quisquis, procul hinc, procul ille facessat,
 Eis ne exas, miseris sit miser atque modis.
 Bisaltas ultra fugiat, nec Phœbus amicis
 Tam caput infandum prospiciat radijs.
 Ne maculosa pecus vicinum lingua venenet,
 Neu vitiet serpens latius aura gregem.
 Vnica lax animi Christus, vitæq; magister
 Vnicus, excelsi missus ab arce poli.
 Hunc qui non tenuit, vana deliria mentis
 Cogitat, atque agro somnia corde fouet.
 At capit ingentem Pelleus corde Tyrannus,
 Non veritus scriptis prodere, letitiam;
 Quod tam felici genuisset pignora seculo,
 Queis praeceptorem sciret Aristotelem.
 Quid tamen è docta contraxit voce magistri?
 Qualis & è ludo prodijt omniscio?
 Felix prado orbis, iusti contemptor & equi,
 Ambitione tumens, ingenioque ferox.
 Ingratus multis, non exorabilis ulli,
 Sautia indulgens, amulus atque Deum.

Non doctrina sagax, facundâque lingua magistri,
 Molluit mores, nec dedit esse probos.
 Nam frustra assiduo defauit verbere doctor,
 Incassumque manus exhibet artifices;
 Ni fera corda domans ex alto sanctus Olympo
 Spiritus humanum finxerit ingenium.
 Lex angusta animum mutat, flectitque Tonantis;
 Ut canis ad cytharam dine propheta tuam.
 Spiritus est qui vera docet, qui vera fateri
 Nos facit, & mores corrigit indocileis.
 Et veluti blando Zephyrus ni flamine terras
 Verberet, & lati murmuris aura sonet:
 Dulcia non fundit moriturus carmina cycnus,
 Nec studet argutos ore cingere modos:
 Sic Christus placido lustret ni lumine menteis,
 Fallimur, atque labos irritus omnis erit.
 Spiritus alme sacro penetras qui flamine mundum,
 Spiritus, o verifons & origo boni,
 Quem penes est unum docta facundia lingua,
 Pectoris & grati qui pia pleetra mones:
 Adsis o paraclete, animisque illabere nostris,
 Diuinam & studiis porridge mitis opem.
 Ut tandem veri facies veneranda, salutis
 Et vite, è sacro codice monstret iter.

Ad Ia. Guysum.

Omnes, si qua fides Horatiana
 Debetur cythara, peculiari
 Cantores vitio leues laborant,
 Ut nunquam instituunt subindè iussi,
 Decantare animum: suâsq, amicis
 Immenso pretio indicent Camœnas:
 Iniussiq, modum sciant nec vllum,
 Nec finem dare Nania strepenti,
 Et neruis requiem, negant misellis,
 Hos inter meritò meas licebit

Musas

*Musas pertenuēs & inuenuſtas
Doctus connumeres catiſque Gryſe.
Sed poſtquam rudibus recēſ puellis
Pinguī texuimus rudiq; filo,
Nugas, ſi tamen eſt amor videre,
Dignas non ſatis arbitror Catone,
Nec limam benè Perſy ferenteis;
His donec meliora parturimus,
Luſtrans lumine ineptias amico,
Æqui fac ſtudio bonique noſtrum.*

De veræ amicitiae examine.

V*T fuluum indicio voracis ignis
Fornace in rapida probatur aurum:
Sic cum perfida proterit iacenteis
Horrenda Nemesis ruens procella,
Apparet liquidò, micāſque tandem
Clareſcit ſtabilis fides amici.
Ad res plurimus aduolat ſecundas,
Fortuna leuis aſſecta affluentis;
Sed triſtem Pylades, premente fato,
Solatur comes infrequens Oreſten.*

De fabulis legendis.

Æ*Sopi, externo tantum de cortice ſiquis
Æſtinet, eſt pluſquam puerilis fabula; verum
Si excutias vigili penitus ſub lumine, cernes
Ingenuum authoris ſolers, ſenſumque profundum,
Largitèr unde beet Sapientia Diua legentem.
Ecquid enim (nobis ne longè exempla petantur)
Prima docet? Circum & circa dum ſcalpurit, ecce,
Immundo gallum reperiffe in ſtercore gemmam.
Et quia neſciuit pretium, neſciuit ut uſum,
Vno ordeī grano poſt hanc habuiſſe repertam.
Pluris apud ſtultas nugacia gaudia menteis*

*Quàm Sophiam & diuûm cœlestia munera pendi.
 Vnde homini fallax & tam præpostera cura?
 Nempe fugit pulchra pretium Virtutis, & alma
 Mentis opes, prouum in terras, seruilêque ventris
 Mancipium, officij facies cui sordet honesti,
 Compositiq; animi splendor: qui mole caduci
 Corporis est tanto potior, spatiosa iacenteis
 Exuperant quanto cœli curuamina terras.
 Nec Sophia studijs capitalior ingruit hostis,
 Quàm rudis & crassi tenebrosa proteruia cordis.
 Iccircò sacris vindex sanctissimus orbis
 Eloquijs vetuit, canibus committere sanctum,
 Vel suis rubro collectam è gurgite concham.
 Quippe fore, ut nitidum rostris pedibûsque lapillum
 Hi calcent, illi morsu lacerare cruento
 Obuersi authores diuini muneris instent.
 Pura etenim puro est aptissima test a liquori,
 Cœlitus atq; cadens diuini gratia roris,
 Afflicta & tristi longè est gratissima menti.*

De Occasione.

*P*alladis Ausonius miles, Phœbiq; sacerdos,
 Celtarum, patria Burdegaleq; decus,
 Temporis è Gracis sic desumpsisse figuram
 Dicitur, & graphicis composuisse modis:
 Luxuriat fluxus generoso in vertice crinis,
 At glabra deformat posteriora, cutis.
 Insistitq; rota volucris, sphaeraue rotunda;
 Deniq; falx ambas armat acuta manus.
 Atqui non satis est externo in cortice tantum
 Harere, aut prima sistere fronte gradum:
 Altius at penitus figendum est lumen in istum
 Silenum, sub quo mystica sensa latent.
 Quid sibi vult facies hinc calua, atque indè comata?
 Quid rarum docet hoc in muliere malum?

Carpe

Carpe horam iuuenis, celeri ne crede diei,
 Vtere, dum fas est, tempore, nāq₃ fugit.
 Nāq₃ fugit rapido nunquam remeabile gressu,
 Decursaq₃ negat posse redire via.
 Ad studium nos hac virtutis adurget imago,
 Aetas dum patitur florida, dūmq₃ fauet.
 Temporis ut nobis ratio benè iusta peracti
 Constat apūd₃ homines, constet apūd₃ Deum.
 Cur orbem pedibus celerem premit? id monet, esse
 In cursu, ac nunquam sistere posse diem.
 Jam superest, nobis falcis quid monstret imago,
 Dicere. Quid nos vult mucro docere minax?
 Omnia mordaci quòd carpit dente vetustas,
 Quae Soligniferis despicit actus equis.
 Nil proprium, constans, solidum aut durabile, fallax
 (Virtutem prudens excipe) mundus habet.
 Una aciem falcis virtus obtundit, in auras
 Cetera vanescunt, ceu vapor, aethereas.

De laudibus doctrinae.

Quisquis Palladias postponere sustinet arteis
 Auro quantumvis multo, gemmae nitenti,
 Fallitur is, densa obductus caligine mentem,
 Consimilis pecori rationis lumine casso.
 Nāq₃ hominem à pigro quidnam secernit asello,
 Quàm ratio & promptae vocalia munera linguae?
 Aut, si vera loqui volumus, pietasque fidesque?
 Denique homini cultum supremi numinis unum,
 Tantum aberit miser à felici sorte, creatus
 Quam spectat, nihil ut proiectius, ut nihil usquam
 Vilius ostendat qui conspicit omnia Phœbus.
 At sine doctrina recto moderamine caca est
 Religio, adq₃ scopum fallax collimat iniquum.
 Ergo agetum, sacras fili o charissime Musas
 Secteris, sitq₃ hac tibi prima & maxima cura,
 Quae homini melius magni nil arbiter orbis

Indulget,

*Indulſit, ſed carpe diem, atque incumbitò chartis,
 Dum vires anniqꝫ fauent, dum flexilis atas,
 Dúmꝫ, viget calidus iuuenili in corpore ſanguis.
 Námꝫ, ea qua ſequitur, caſtis non aqua Camœnis,
 Degenerat multum, atqꝫ in peius deſluit atas.
 Dum viret, hanc prudens diſpenſa; atque arripe tempus,
 Dum patitur premi, volat irrenocabilis hora.
 Siſqꝫ memor propero tibi quàm pede lata iuuentus
 Terga dabit: credens omne interiſſe diei
 Momentum, ſtudijs quod non Tritonia honeſtis
 Vendicat, ut docto teſtatur Plinius ore.
 Hac hominem aſſimulat Genys ſine fine beatis:
 Hanc honor & blando comitatur Gratia vultu.
 Efficit hac ſummis gratum acceptúmꝫ, Monarchis;
 Atqꝫ bonum patria, ſapientem & voce potentem,
 Sed non Aonias celebrare hoc carmine Divas
 Eſt animus, quia iam ſpacijs conſtringimur arctis
 Temporis; Atqꝫ ipſas plena ſua buccina voce
 Diffundit, vaſtus quàm latè oſtenditur orbis,
 Emula Phœbeis iaculantes lumina flammis.*

De Sole, & Borea.

*Æ Sopus Phrygia monſtroſus gentis alumnus,
 Ingenio cuius ſe myſtica fabula debet,
 Auricomum veniſſe olim in certamina Phœbum
 Threiciúmꝫ, refert Borean: atque ecce pericli
 Commoda materies aderat: nam fortè viator
 Carpit iter, grandi depreſſus pondere terga,
 Vtri excuſſa daret præſentem ſarcina palmam.
 Irruit ille minax violento turbine, cuius
 Impulſu Nereus, vaſtúſque perhorruit orbis,
 Horrendúmꝫ, tonat fruſtrà; námꝫ, omne ruenti
 Colleta obijciens conamen veſte viator
 Propellit gelidum greſſu luctante Tyrannum,
 Propoſitamque viam succumbere neſciens, haurit.
 Iámꝫque vices adſunt Hyperionis, ille micanteis*

Deprome

Depromens radios sensim placidèque, per auras
 Effundit tremulas, penetrantia tela, sagittas.
 Iamque viatoris lassititubantia tandem
 Genua labant, salsumq; exudant membra vaporem;
 Impatiensque aestus, onus haud iam molle, virenti
 Et sese, iniecit, defecto poplite, terra.
 Incluta Phœbeis cessit victoria flammis.
 Discimus hinc, animi quanto praeponderet acris
 Corporea moli virtus: Mauortiaque arma,
 (Magnus ut asseruit facundo Tullius ore)
 Posse parum, vigilans nisi sit sapientia Consul,
 Imperiūque domi teneat, vireisque gubernet.
 Nec longum officij aut fidum perstare magistrum
 Custodemue, Metum; ratio nam ducit amicè,
 Vis trahit. In summa, solerti Palladis arte,
 Vixdum septenos puerum à natalibus annos
 Egressum, nullomoliri posse labore
 Plusquam centenas inculto robore dextras,
 Rara Syracosij Geometra virga docebat,
 Qui primus teretem Sphaera iniecisse Cylindrum
 Dicitur, & rapidi pinxisse volumina cœli.
 Organa dum, diuæ præclara inuenta Sophia,
 Bellica, Trinacrij gratum consingit in usum
 Principis, & patria meditaturs commoda terra.

De vera foelicitate.

Dic, precor, argentum quid sit? dic quid sit & aurum?
 Hoc modo per superos dic mihi quaeso deos?
 Quid nisi terra putris, vario distincta colore?
 Hæc rutilat fulgens, candet & illa nitens.
 Sic diuus fertur docuisse Hieronymus olim,
 Aetherei interpres maximus eloquij.
 Quid pelles (vita ludibria vana) superba,
 Quàm spolia è captis, exuuiæq; feris?
 Gemma quid (oro) micans? Phœbeis tempore longo
 Concretus radijs, coctilis atque liquor.

H

Que

Qua non ullus homo, nisi quantum postulat usus,
 Aut probus, aut votis captat habere pius.
 Unicus hic nobis, hic murus aeneus esto,
 Ad quem collimet mens satiata scopum,
 Extra hominem nihil esse usquam, quod reddere possit
 Faelicem, hoc solis mentis inesse bonis.
 Hoc non regna dabunt, non vita splendor, honoꝛsue
 Non illustre genus, diuitiae Mida.
 Cuncta haec namque fluunt, rapidoque citatiꝛ Euro
 Vanescunt, veluti fumus & umbra sequax.
 Hac qui non tenuit, Pharijs immersa tenebris
 Corda gerit, quicquam nec sapit ille Dei.
 Nam si terrestris reddit fortuna beatum,
 Est certè infelix & miser, huius inops.
 Aeternum floret, regnatque heroica virtus,
 Quam penes est unam gloria, vita, decus.
 Non hanc fraus mendax specioso compta colore,
 Non rapit hanc vis, aut furis adunca manus.
 Mobilis hac una est fortuna immunis ab ictu,
 A filo pendent cetera quaeque leui.
 Inuersus quisquis negat haec, Apuleius esto,
 Humana in specie, cetera vile pecus.

De memoria vi.

QVanta sint & opes, & quanta potentia Diua
 Mnemosynes, dubitet mens agra, fidesque laboret,
 Ni prudens vita praeceptor traderet usus.
 Nec dos ulla viget diuini muneris, in qua
 Mens magis aetherei se iactet origine caeli.
 Sed non immensas huius expromere vireis
 Est animus, tantum è medio depromere aceruo
 In specimen, vacuisque libet committere chartis,
 Immortale quibus decus hac famamque parauit:
 Ut pateat, quantum diuina hic spiritus aera
 Polleat, extensus nervos si exercitet omneis,
 Primus Cecropijs nobis occurrit ab oris,

Ecce

Sunt, quibus est cordi Pisao è pulvere palma,
 Vitata & rapidis meta petita rotis;
 Quos inuat immensum titulis spargenda per orbem
 Gloria, & athereis amula fama Deis.
 Sunt, quos ad summos numerosus punctus honores
 Romulidum tollit, tergeminumque decus.
 Est alius, duro docilem cui vomere terram
 Et patria incuruo rura mouere libet.
 Hunc si flaua Ceres altorespectet Olympo,
 Ubere distendens horreamagna penu:
 Non ullo sortem precio commutat auitam,
 Agaa ut timidus nauta profunda secet.
 Mercator vita metuens, urgentibus Austris,
 Dum maris & coeli vasta ruina tonat;
 Fœlices iactat civeis, solamina ruris
 Predicat, & patriæ mœnia tuta sua.
 Mox tamen ereptus pelago, portuque potitus,
 Subductas sarcit, restituitque rates.
 Usque adeo miserum est, parca iam stare quieti,
 Indocili curtam pauperiemque pati.
 Martius aſt multos aris canor, & tuba belli,
 Munia gaudentes ad lacrimosa rapit.
 Venatu indulgens alius, nec curat amata
 Coniugis, infesti nec meminisse Iouis.
 Seu visa est rapida latrantum cerua cohorti,
 Seu ruit obliquo dente tremendus aper.
 Ille caput fontis sacraſi propter amenum,
 Cœlibe diffusus sub platanœue cubat.
 Continuâtque diem, curis exutus amaris,
 Nunc Baccho & Cereri, nunc Venerique litans.
 Me caſtis hedera dilecta premia frontis
 Nobiliuant Muſis, diys faciuntque parem,
 Egeliidumq; nemus, meruſtica numina, Panes,
 Tergemina & Nymphis Gratia iuncta ſoror:
 Si mihi dulce ſonans aſpiret fiſtula diuæ
 Euterpres, blanda Terpſicorêſue fides,

*Si nec Lesbium refugit Polihymnia nablum
Tendere, nec digitis plectra citare suis.
Quod mihi si Lyrici permittis vatis honores,
Si das Aonijs iura verenda chori,
Excelsò seriam radiantes vertice stellas,
Virumque ac resona voce mouebo polum.*

De lusu à præceptore concessio.

*Quamuis ingenuos lasciuia licentia mores
Corrumpt, mentes inficiatque rudes:
Vtiliusque fiet duris sauire lupatis,
Libera lasciuo quàm dare lora gregi:
(Exemplo iuuenis tristi Clpmeneius esto,
Astrifero in Latium missus ab axe Padum)
Cum tam blanda tamen, tamque officiosa dedisti
Carmina, item docto carmina digna viro:
Tyrones olim memores vixisse, minaci
Et trepidam ferula supposuisse manum;
Nos tibi nos studijs damus hoc communibus, utq;
Nunc inita primum pignus amicitiae.
Effundat sese spatiosus liber in agros
Grexiuuenum, fessos letificetque animos.
Colludentque pares animis, ac viribus aequis,
Flos legat & florem, pes premat atque pedem.
Seu certare iuuat cursu, nudatque palestra,
Seu quibus ad metam missa sagitta placet,
Seu tentare libet saltum, nandique periculum,
Seu queis certamen saxeus orbis erit.
Denique se oblectent lusu, sed semper honesto,
Tertia declinem cum rotat hora diem.*

Quis Deus? & qualis.

*Vis Deus, & qualis, cœlestis littera pandit:
Spiritus aternus, mensura & corporis experts:
Vnicus & rector, spaciosi & conditor orbis.
Cuncta tuens, & cuncta potens, sanctusque, bonusque,
Omnia*

*Omnia sufficiens, sapiens, atque arbiter equi,
 Clemens, ad veniam propensus, tardus ad iram,
 Aspectum fugiens, cum nil sit clarius ipso;
 Nescit principii substantia, nescia finis.
 Hac scriptura docet, ratio submissa quiescat,
 Humana captum transcendunt cetera mentis.*

*In Raphaelis Holinshedi Chronica,
 Ranulphus Barlous.*

TEmpora qui loquitur, seriem qui denotat aui,
In memores Fastos qui trahit atque dies :
 Temporis hic custos, & dispensator habetur,
Atque illud servat, cuncta quod interimit.
At quis Holinshedo de Tempore plurare clusit ?
Sine quis Annales fusiùs explicuit ?
Parce ergò ó Tempus fidum temerare patronum,
Cultoremque tui fac recolendo colas.
Parce, inquam, curua qua demetis omnia falci,
Hoc opus expungat ne cariosa dies.
Quin potiùs charum geminis amplectitor vlnis
Praconem, officijs atque repende vices.
Aequo id si facias animo, tibi gratia habenda est:
Sin minùs, inuito Tempore stabit opus.
Vinet Holinshedus cum Tempore, Tempus in omne,
Atque ultra Tempus, quod Deus ipse dabit.
Cum Nox atque Dies, cum Tempus desinet ipsum,
Tunc opus hoc clarum desinet esse simul.

*Vna Epistolarum Politiani ad Lauren-
 tium Medicem, carmine
 reddita.*

AMniugo affinis cygno est similisque Poeta,
Ambo candentes, & amantes fluminis ambo.
Dulcè canunt ambo, Phoëbo charissimi & ambo.

Sed

Sed refugit cantum Zephyri in gratia, cygni,
Aspice, pulchrum canisq; ducit atq; amantem
Tristia ne tu igitur mirere silentia, cum tu
Qui meus es Zephyrus, non speres, verberibus, Iben.
Eben, nec blandum mihi Musa infundat amorem.

De Digitis.

Robora prepollens digitus, sit novius Index
Proximus indicio praeclarus, dicuntur Index.
Duplex medius, meritisque Infamis bovis.
Aureus exornas quem circulus, is Adornatus sit.
Ultimus est aureus fodiens, sicut Auricularis.

Distichon Epitaphicum, aeri incisum, & tumulo
D. Ioannis Brunsvici, Praeceptoris optimi, in tem-
plo Maclesfeldensi apud Cestresbyrios sepulti &
repulchrae factis, affixum: qui placidissime in Do-
mino obdormiuit 15. Aprilis, 1589.

Alpha Poetarum, Corollae Grammaticarum,
Padomum Plurium, haec sepelitur humo.
Thomas Newtonus.

FINIS.

